

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

Brony komunita a hegemonní maskulinita

Petr Sloup

Plzeň 2019

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra sociologie

Studijní program Sociologie

Studijní obor Sociologie

Bakalářská práce

Brony komunita a hegemonní maskulinita

Petr Sloup

Vedoucí práce:

PhDr. Tomáš Kobes, Ph.D.

Katedra sociologie

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2019

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2019

.....

Poděkování

Rád bych poděkoval vedoucímu mé práce, PhDr. Tomáši Kobesovi, Ph.D. za jeho pomoc, trpělivost a ochotu při zpracovávání mé bakalářské práce. Dále bych chtěl poděkovat všem respondentům, za jejich pozitivní přístup k rozhovorům a poskytnutí informací.

A nakonec bych rád poděkoval také celé brony komunitě a své rodině, za podporu nejen při psaní této práce, ale v průběhu celého studia.

Obsah

1	Úvod	6
2	Teoretická část	7
2.1	Kdo je to brony?.....	7
2.2	Dosavadní studie.....	9
2.3	Gender.....	10
2.4	J. Butler, heteronormativita.....	11
2.5	Maskulinita, R. W. Connell.....	14
3	Empirická část – přípravná fáze	17
3.1	Výzkumný problém a cíl výzkumu.....	17
3.2	Témata a očekávání.....	18
3.3	Výzkumný soubor.....	19
3.4	Výzkumná data a otázky.....	20
4	Analýza dat	21
4.1	Kdo je vlastně brony?.....	21
4.1.1	Připojování.....	21
4.1.2	Přijetí a uvědomění.....	24
4.2	Maskulinita přátelství.....	25
4.2.1	Hegebronní maskulinita, jako stav změny identity.....	26
4.3	Názory společnosti – heteronormativní předpoklady.....	28
4.3.1	Dvě identity?.....	29
4.3.2	Viditelnost.....	29
5	Závěr	31
6	Seznam literatury:	33
7	Resumé	35
8	Přílohy	36

1 Úvod

V roce 2010 vydává americká společnost Hasbro televizní seriál s názvem *My Little Pony: Friendship Is Magic*.¹ Seriál, i přes úmysl Hasbra, kterým bylo zaujmout mladší generace (zvláště pak mladé dívky) a podpořit prodej hraček, právě ze série *My Little Pony*, však začal přitahovat i jiné věkové kategorie.

Téměř okamžitě po vydání seriálu se začíná utvářet masivní komunita fanoušků, známá pod názvem *bronies*², tvořená převážně z adolescentních a dospělých mužů. Myšlenka této komunity je, podobně jako v seriálu, přátelství, ve kterém jsou si všichni rovni a akceptováni, nehledě na pohlaví, přesvědčení, či vzhledu. Jedinci, kteří na veřejnosti dávají najevo příslušnost k této komunitě, jsou v mnoha případech vystaveni kritice společnosti. Často se jedná o zesměšňování členů komunity, za to, že se dívají na seriál a ztotožňují se s ním. Nejčastěji je tato aktivita kritizována jako něco, co by dospělý člověk neměl dělat a tito jedinci jsou tak přirovnáváni k dětem a jsou označováni jako nedospělí, či nevypělí. U mužů dosahuje kritika mnohem větší míry a sledování seriálu je často spojováno s úchytkami, homosexualitou, či pedofilií.

Příslušnost ke komunitě je zde myšlena jako ztotožňování se s myšlenkami seriálu, následně také této komunity a dávání této příslušnosti najevo je poté vyjadřování svých názorů a praktikování činností s těmito myšlenkami spojenými. Zmíněná kritika se tedy týká zvláště osob mužského pohlaví, které jsou, bez ohledu na vzhled, zájmy a ostatní rysy, často označovány za homosexuály, či za osoby které nelze nazvat muži.

Tato práce si klade za cíl identifikovat, zdali a jak aktivní participace a členství ve skupině *bronies* přispívá k rozrušování genderových stereotypů, jakým způsobem ovlivňuje vlastní identitu těchto jedinců, odlišnost maskulinity, kterou tato nová identita představuje a stejně tak, jak se pohledy většinové společnosti na tuto komunitu utvrzují nebo neutvrzují v genderových stereotypech a v předpokládaném modelu maskulinity dominantní. Dále se

---

¹ Dále MLP:FIM

² Spojení *Bro*(bratr/kamarád) a *pony*(poník)

pokusím poukázat, jak dříve zmíněná kritika těchto jedinců souvisí a do jaké míry je zakořeněná v samotných ideálech maskulinity, či femininity, a jak tyto názory, stejně jako samotná příslušnost ke komunitě ovlivňují budování identity jedinců, jejich názorů a pohledu na společnost. Za členství v komunitě v tomto případě považuji aktivní sledování seriálu *My Little Pony: Friendship is Magic* a komunikaci s ostatními jedinci, kteří tento seriál také sledují.

Dalším cílem je zjistit konkrétní pohledy zástupců dnešní společnosti, nepatřících k brony komunitě, na tuto komunitu a najít jejich původ a důvody. Za předpokladu potvrzení předsudků a stereotypů, které jsem dříve zmiňoval, bude doufám a předpokládám možné na základě zjištění tohoto výzkumu, tato zjištění využít a zvýšit povědomí o této problematice a tím snížit míru právě těchto negativních pohledů a názorů.

Pro naplnění těchto cílů nejprve, v teoretické části práce, přiblížím samotný seriál MLP:FIM, jeho význam a vliv na jedince, kteří ho sledují. Dále se pokusím zaměřit na gender, hegemonní maskulinitu, stereotypy, které z těchto konceptů vyplývají a propojit tyto zjištění s předpoklady o samotné brony komunitě. V empirické části poté popíši samotnou přípravu a průběh výzkumu a interpretuji výsledky, které z výzkumu vzešly. Následující závěr bude zaměřen na shrnutí celého výzkumu, význam zjištění a jejich možné aplikace.

2 Teoretická část

2.1 Kdo je to brony?

MLP:FIM sleduje šest hlavních hrdinů, známých jako „mane six³“. Každý z těchto ženských charakterů symbolizuje a zároveň je jedním z elementů harmonie. Pinkie Pie, hyperaktivní a šťastná představuje element smíchu. Apple Jack je vždy spolehlivá, pracovitá a reprezentuje upřímnost. Tichá a stydlivá Fluttershy je schopná vcítit se a pomoci téměř komukoliv. Díky tomu představuje element laskavosti. Rarity vidí potenciál a krásu ve všech věcech a nebojí se o ni

---

³ Namísto Main six, znamená hlavní šestka

podělit, čímž se stává elementem štědrosti. Rainbow dash, kompetitivní, ambiciózní a s nejméně maskulinními rysy z mane six, představuje element věrnosti. Posledním z elementů je Twilight sparkle, představující magii. A jak již z názvu vyplývá přátelství je magie. Pomocí přátelství tato skupina zdolává překážky, které mohou být od problému, kdy se dva poníci nedohodnou a potřebují nasměrovat správným směrem, až po svět ohrožující události. Nehledě na druh problému, tyto hrdinové však vždy vyhrají pomocí přátelství, které se tím ještě více utvrzuje.

Poté, co Hasbro vydává MLP:FIM dochází k prudkému nárůstu fanoušků hlavně této, ale také ostatních My little pony linií⁴. Jako bronies lze identifikovat jedince (nejčastěji v rozmezí od 13 do 35 let), který aktivně sleduje a zároveň se účastní aktivit, spojených právě s MLP:FIM (Watercutter 2011). Tito jedinci se často ponořují hluboko do myšlenek samotného seriálu, které jsou založeny hlavně na přátelství a porozumění. Ponořováním je zde myšleno, že tuto ideologii převádí do jejich reálných životů a snaží se ji šířit mezi ostatní. Nošení tematického oblečení, sdílení svého názoru v jejich komunitě, nebo i mimo ní patří jen k některým věcem, díky kterým jsou společností nepochopeni, z důvodu k vybočování z tradičních genderových rolí (Miller 2018).

Samotný seriál je pro většinu společnosti, vzhledem k jeho cílové věkové skupině, dětský a tedy také nevhodný pro dospělé jedince. Dalším faktorem je také typický typ řeči, který v seriálu existuje a který se zaměřuje na tvorbu slovních hříček spojených se samotnými poníky. Slovní spojení jako „everypony⁵“, nebo „what the hay⁶“ jsou součástí slovníků jak poníků v seriálu, tak i zapálených fanoušků. Tito jedinci se také často označují a hovoří o své komunitě jako o stádě, což jako slovo, opět převzaté ze seriálu má pojící význam (stádo vždy drží spolu) (Robertson 2013). Používání těchto „zkoněných“ výrazů na veřejnosti, či ať již s ostatními bronies, nebo i otevřenou společností, může

---

⁴ Dřívější inkarnace My Little Pony. Později také My Little Pony: Equestria girls (spin-off k MLP:FIM)

⁵ Namísto everybody, znamená všichni (v tomto případě všichni poníci)

⁶ Namísto What the heck, znamená co to sakra (v tomto případě zmírněno na: co to seno)

poté dle mého názoru vést k identifikaci příslušnosti k tomuto seriálu. Tato příslušnost však neodráží vše, co v komunitě probíhá a nezasvěcení jedinci tak mohou spojení se seriálem původně zaměřeným pro děti, jak popisuje Robertson (2013), vidět jako něco nenormálního, obscénního, nebo až strašidelného.

K dalšímu nabourávání genderových rolí dochází v samotných důvodech, na základě kterých se, nejen muži, na seriál dívají. Jak již bylo dříve řečeno bronies seriál nejen sledují, ale zároveň se ztotožňují s jeho myšlenkami. Těmito myšlenkami je nejčastěji tvorba přátelských vztahů, jejich udržování a řešení problémů za jejich pomoci. Někteří jedinci sledují MLP:FIM z důvodu positivity, kterou seriál poskytuje a snaží se přenášet na diváky, jiné zajímá příběh. Všichni jsou však do jisté míry ovlivněni myšlenkou přátelství, kterou seriál podporuje. S přátelstvím však přicházejí i city, empatie a emoce, věci, které se s muži a maskulinitou jako takovou často nepojí. Tito muži se tak mohou stávat otevřenější a více emocionální, což jsou vlastnosti spíše přisuzované ženám, a tím nabourávají převažující maskulinní stereotypy a upoutávají na sebe (ať již negativní, nebo pozitivní) pozornost (Lambert 2013; Robertson 2013; Miller 2018).

2.2 Dosavadní studie

Z dosavadních studií se zdá, že již samotné sledování seriálu MLP:FIM s jiným záměrem, než na základě potřeby dívat se s dětmi, odporuje dříve zmíněných rolí (Lambert 2013; Robertson 2013; Valiente & Rasmusson 2015; Miller 2018). Valiente & Rasmusson (2015), kteří analyzovali jednotlivé epizody ze seriálu, tvrdí, že již samotný seriál do jisté míry nabourává genderové role, například tím, že ženské charaktery staví do mocných a rozhodujících pozic. Dalším faktorem je také samotný vzhled a cílové publikum, na které je MLP:FIM mířeno. Jedná se o seriál s roztomilými poníky, pozitivními barvami a stále opakovanou myšlenkou přátelství, který se v očích dnešní společnosti zaměřuje na upoutání pozornosti malých holek a zvýšení prodeje produktů Hasbro (Robertson 2013; Valiente & Rasmusson 2015). Za předpokladu tohoto uvažování je tedy jasné, že seriál a je ho sledování se staví proti dříve zmíněným

genderovým normám, rolím a samotnému konceptu hegemonní maskulinity. Jedinci, kteří ho sledují, by tedy měli podléhat určité míře diskriminace, stigmatizace, či marginalizace.

Dalším jevem, který se odchyľuje od společností uznávaného stavu genderových rolí a zvláště poté maskulinity může být už samotné heslo, *love and tolerate*⁷, které se okolo celého brony fandomu točí (Miller 2018). Samotná tolerance a otevřenost, která je jak se seriálem, tak i s jeho fanoušky spojována, opět stojí proti očekáváním, které se přisuzují mužské identitě.

Pokud je tedy celková identita, život i chování fanoušků tohoto seriálu ovlivněno a spojováno s tím, s čím je spojován i seriál samotný, dalo by se čekat, že reakce okolí, tedy zbytku společnosti, na tyto jedince budou spíše negativní, vzhledem k tomu, že se staví proti běžným genderovým očekáváním.

2.3 Gender

Gender se původně ustálil jako termín, který se snažil o vysvětlení rozdílu mezi biologickým a sociálním pohlavím. Gender, na rozdíl od biologického pohlaví, které není závislé na čase a prostoru a je téměř univerzálně uznáváno, je naopak koncept ovlivněný kulturním a společenským kontextem. Je tedy podmíněn obdobím, lokalitou a formou společnosti, která v tomto místě sídlí. Na rozdíl od biologického pohlaví, které lze skrýt oblečením a je definován pouze biologickými znaky, je gender během sociálních interakcí stále viditelný a projevuje se ve formě chování (Oakleyová 2000: 121-123). Gender v této formě představuje pro společnost také dělící prvek, který do jisté míry slouží a podporuje stereotypizaci. K tomuto procesu dochází již ze samotných hodnot, kterých gender nabývá. Mužské a ženské role, podle Stollera (1968) své normální stavy, u kterých převažuje maskulinní, či femininní chování. Tyto role jako takové jsou samy odvozovány z biologického pohlaví. Na základě těchto myšlenek je tedy samotný gender determinovaný a odvozený od biologického

---

⁷ Milovat a tolerovat

pohlaví a je na něm i závislý, vzhledem k formě, kterou se utvářejí role a stereotypy (Stoller 1968: 39-85).

Tato myšlenka, zaměřená na opozici sociálního a biologického pohlaví, se však v kontextu diskurzivní teorie Micheala Foucaulta a Judith Butler zcela mění. Foucault (1990) tvrdí, že samotný koncept pohlaví, jako biologicky determinovaného jevu, je důsledkem existujících diskursivních praktik postulujících hranici mezi přirozeností a nepřirozeností. Sexualita a pohlaví v této perspektivě nejsou jednoduše přirozeně dané, ale výsledkem existujících mocenských technik. Jsou tedy jejich konstrukčním efektem. Tento bod je pro diskursivní přístup klíčový. Zatímco především v Oakleyové definici genderu se předpokládá, že genderová role je vymezena adekvátně k předpokládanému vrozenému biologickému pohlaví, diskursivní přístup tuto logiku obrací. Gender není odvozen z pohlaví, ale pohlaví je odvozeno či konstruováno v kontextu diskursu heteronormativity (srov. Butler 1990; Foucault 1990).

Tyto stereotypy a heteronormativita jsou osvojovány již od narození a jsou stále utvrzovány procesem socializace. Ve výsledku tento proces utvrzování způsobuje jistou reprodukci a akceptaci těchto stereotypů společností, jako normy. Již tyto faktory ovlivňují smýšlení a vizi toho, jak má vypadat správný příslušník daného pohlaví a jaké by mělo být jeho chování. Nezávisle na změně přístupu, původu a definice genderu, tento jev stanovených hodnot, pravidel a stereotypů, které se s jednotlivými pohlavími pojí, stále přetrvává a ovlivňuje podobu společnosti (srov. Butler 1990, Oakleyová 2000). Pokud tedy dojde k porušení těchto norem určitým jedincem, může kvůli tomu být vystaven kritice ze strany druhých. Tato kritika se může projevat pouze vyjádřením nesouhlasu, nebo i negativním postojem na trhu práce. Například otcovská dovolená může být vidět jako porušení systému dělby genderových rolí a může vést k negativě jak okolí, tak pracovního prostředí (Šmídová 2008).

2.4 J. Butler, heteronormativita

Oakleyová (2000), stejně jako převážná většina dnešní společnosti, pracuje s genderem, jako s kulturní interpretací pohlaví. Převládající názor je

dále ten, že biologické pohlaví, se pojí pouze se dvěma základními stranami (muž/žena), je tedy binární a tato binárnost je poté přenášena do jisté míry i na koncept genderu. Tedy u muže se předpokládá maskulinní a u ženy femininní chování.

Tyto postoje jsou kritizovány Butler (1990), která tvrdí, že vnímat pohlaví jako čistě biologický předpoklad je chybné, vzhledem k tomu, že samotné vnímání biologického pohlaví je do určité míry kulturně a sociálně konstruováno. Tento argument dále podkládá důkazy o variabilitě chromozomů a jiných pohlavních rysů, které ne vždy odpovídají právě předpokládaným binárním opozicím. Na základě těchto poznatků Butler tvrdí, že gender tedy nelze vnímat jako pouhou binární opozici, ale spíše jako škálu, na jejíchž koncích se právě tyto dvě opozice nacházejí.

Ovšem v kontextu dnešní kultury, která pracuje právě pouze s binárními opozicemi jak genderu, tak biologického pohlaví, znamená vychýlení se a nezapadnutí do jedné z nich něco abnormálního, či nežádaného. Za předpokladu, že k tomuto stavu dojde, společnost reaguje prostřednictvím nápravných kroků, kterými se snaží tento nežádoucí stav odstranit. Tento proces vychází ze samotné trestající formy, ve které se gender nachází. Gender jako samostatný totiž nemůže existovat, ale namísto toho je definován akcemi, které se k němu pojí, je tedy performativní a trestá jedince, kteří nejsou schopni, či odmítají (Butler 1990: 177-178). Nápravu lze vidět i u biologického pohlaví, kde dochází k zákrokům u novorozenců pro úpravu jejich pohlavních rysů tak, aby odpovídaly právě tomuto binárnímu nastavení.

Pohlaví tedy nedeterminuje gender, ztrácí svoji ahistoričnost a v tomto smyslu genderová a pohlavní identita není jednoduše otázkou biologie, ale spíše otázkou prostředí a specifického diskursu, který svými pravidly diktuje způsoby akceptovaného vývoje a vykonávání identity. Oba tyto jevy se tedy stávají podmíněné kulturně, zatímco hledisko přírodní, tedy biologické do jejich definice a ustanovení nezasahuje (Butler 1990:9-12).

Butler v tomto směru zajímají dvě věci. Opakující se sled činností popisovaných jako materializace, tedy performativnost, a efekty moci vymezující nejen normativní řád, ale také způsoby, které tento řád umožňují narušit či zpochybnit (Butler 1990). V tomto ohledu by se právě brona komunita mohla jevit jako jeden, ze způsobů, či jedna z činností, snažící se právě stávající normativní řád narušit. Z dřívějšího popisu vyplývá, že aktivity, kterým se tito jedinci věnují, jsou do jisté míry v rozporu s normativitou a diskursem, který ve společnosti přetrvává, což může vést právě k jejich penalizaci, sloužící jako snaha o nápravu.

Binární opozice, ve kterých gender stojí, jsou však podporovány nejen reprodukcí ustanoveného chování, ale také negativními reakcemi okolí na jedince, kteří se odlišují a do těchto kategorií nezapadají. To znamená, že jedinci, kteří své genderové praktiky nepřizpůsobí, jsou poté potrestáni ve formě stigmatizace a často i marginalizace ze společnosti. Dle Butler (1990: 177-180) slouží tyto procesy ke dvěma účelům: minimalizaci deviace v rámci generového chování a utváření obrazu tohoto binárního, heteronormativního chování. Butler také zmiňuje, že tyto procesy neexistují pouze náhodou, ale fungují jako nástroje systému moci, který se za jejich pomoci udržuje a dále reprodukuje v oblastech společnosti. Z těchto tvrzení poté vyplývá, že samotné chování a praktiky v rámci dnešní, genderované společnosti určují korektní chování nejen v rámci společnosti, ale také v osobním životě a to právě heteronormativitou, která buduje na binárním stavu genderu a nepřipouští jinou než hetero-sexualitu. Za předpokladu tohoto myšlení je tedy i pravděpodobné, že samotné porušení binárních rolí a charakteristik, které se s ním pojí, může docházet ke stigmatizaci nejen ve společnosti, ale také v osobním a sexuálním životě. Jako dobrý příklad tohoto propojení lze použít Pascoea (2012), který pozoruje, že selhání v rolích spojených s maskulinním chováním u chlapců středních škol vede k často k jejich vyloučení z kolektivu a posměšnému označení „*fag*“⁸.

---

⁸ V překladu teplouš

2.5 Maskulinita, R. W. Connell

Tyto tendence vyplývají z binárního předpokladu genderu předpokládající typické maskulinní a femininní prvky v sociální interakci a tělesnosti. Teprve R. W. Connell upozorňuje na různé způsoby vymezení maskulinity, které jsou úzce spjaté nejen s genderem, ale také sociální třídou a rasou podílející se na hierarchizaci maskulinity, která je organizována vzhledem k ideálu. (Connell 2005: 67-77).

Na vrcholu této hierarchie stojí hegemonní maskulinita, která definuje momentální ideál genderu a její dosažení, nebo přiblížení se k ní, dovoluje dominantní postavení vzhledem k ostatním lidem. (Connell 2005: 77-78). Samotnou hegemonní maskulinitu tedy lze chápat jako nejen identitu, ale také praxi, která dovozovala mužům dominanci nejen nad ženami. Hegemonie znamenala schopnost dominance a moci, dosažené bez potřeby použití hrubé síly, která vyžadovala postavení ostatních, ať již mužů nebo žen v určitém vztahu k ní (Connell, Messerschmidt, 2005: 832). Ostatní maskulinity v hierarchii poté stojí jako ty, které z definice maskulinity hegemonní buď těží, nebo jsou jí podřízeny. Komplicitní maskulinity, tedy maskulinity stojící pod maskulinitou hegemonní, nepraktikují přesně věci spojené se samotnou hegemonní maskulinitou, ale stále z ní benefitují v rámci jejich moci, zatímco podřízené maskulinity, kam patří například gayové do kterých, (a do kterých, si dovoluji říci, patří také komunita bronies), jsou v otázce moci viděni spíše jako utlačovaní, tedy jako ti, na které je tato moc využívána (Connell 2005: 77-80).

Faktem však zůstává, že i koncept maskulinity samotné není stabilní, ale mění se a vyvíjí se v závislosti na čase, místu, kultuře společnosti a jejím pohledem na ideál mužství (Segal 1993). Tuto proměnu můžeme vidět například u dnešních výzkumů. Třídění práce lze dobře pozorovat na modelu nukleární rodiny v 50. letech v Americe, představeném Parsonsem, kde lze vidět roli muže maskulinního jako člena rodiny, který má činit důležitá rozhodnutí, vydělávat peníze a starat se o přežití rodiny, zatímco žena se má spíše starat o domácnost, upevňovat rodinné vztahy a být emocionální podporou muže (Leeder, 2004: 72-

75). Ale vzhledem k pomalé změně tohoto stereotypu, došlo ke zpochybnění maskulinní identity muže, právě jakožto živitele. Toto zpochybnění vyvolává tedy otázku, kdo je vlastně muž v kontextu rodiny, což vedlo ke vzniku takzvaných „Nových otců“. Tito muži mají volnější časový režim a místo honbou za kariérou se přesouvají do domova, kde se aktivně podílejí na péči o dítě (Filipowicz, 2015). Na těchto příkladech lze pozorovat, že v průběhu času a se změnou diskursu může docházet ke změnám forem maskulinity.

Avšak i přes tyto proměny v definici a významu toho, co znamená být maskulinní a jaké jsou role mužů, existuje stále jedna věc, které se zdá být nezměnná. I když „Nový otcové“ prodělali určitou změnu v jejich maskulinitě a byli ovlivněni faktory, které lze nazvat spíše femininními, stále se nemění hlavní charakteristika maskulinity jako takové, kterou je moc a dominance. Tato dominance, ať již je nad ostatními muži, nebo ženami, zůstává důvodem konfliktu mezi jednotlivými typy maskulinit. Maskulinita je tedy v konfliktu také sama se sebou ve formě jednotlivých označení, či maskulinit, které vidí sebe samotné, jako nadřazené maskulinitám jiným (Segal, 1993: 635-636). Faktem tedy zůstává, že maskulinita je stále postavená na základě hierarchie, jejíž jednotlivé složky musejí stále utvrzovat svou dominanci nad ostatními, jinak se stávají podřadnými a dochází k jejich oslabení (Connell 2005: 77-80). Stále tedy přetrvává jistá míra soutěživosti a snahy být lepší než ostatní, což jsou vlastnosti, které by se na základě hlavních myšlenek komunity neměli u bronies vyskytovat.

Tato snaha o moc a dominanci se zdá, platí i v případech, kdy muži vcházejí do rolí, či pracovních pozic, které by na první pohled neměli vykazovat podobné jevy. Například muži, kteří jako zaměstnání volí učitelství v mateřské školce, tedy ve značně feminizovaném prostředí, u kterého jsou základními předpoklady empatie a jemnost, stále dominanci uplatňují. Díky malé konkurenci mužů se zde utváří určitý typ maskulinity, který je posune nad ostatní. Feminizované rysy, které k práci potřebují zde nejsou viděny jako chyba v maskulinitě, ale jako překážky, které je třeba překonat k dosažení tohoto místa, což jejich mužnost naopak utvrdí (Fárová, 2015). Dalším příkladem může být

také zaměstnanecké postavení na těchto pracovištích. Maskulinita je na moci, dominanci a hierarchických vztazích závislá (Segal, 1993: 634-635). To může vést například k tomu, že i muži, kteří feminizované prostředí vyhledávají jako únik a vymezují se proti hegemonní maskulinitě, v tomto prostředí často vyniknou jako výjimeční, což je staví na vrchol tamní hierarchie a oni tak z této hegemonní maskulinity, před kterou se snažili uniknout, stále těží (Fárová, 2015).

Pokud se podíváme, na pečovatelská otcovství, opět se setkáváme s bariérou ve formě empatie a potřeby sblížení s dítětem, která se od mužů jako stereotypu neočekává, ale také s bariérou fyzickou, kterou je například nezpůsobnost mužského těla pro kojení dítěte. Podobně jako v mateřské školce, je tato role viděna jako úspěšné překročení právě oněch bariér a muž, který tak udělá je zde viděn z pohledu sebe a své partnerky jako hrdina. Tato situace vyplývá z dvou důvodů, které opět vycházejí ze stereotypů. Prvním je právě vize oné bariéry, která je tvořena také apriorním očekáváním, že otec svou pečovatelskou roli nezvládne. Druhým důvodem je absence ideálu dobrého otce. Na druhou stranu, jak jsem již zmiňoval, může dojít také k negativním reakcím například z prostředí zaměstnání (Šmídová, 2008: 29-34).

Všechny tyto případy však stále obsahují základní koncept hierarchie maskulinit, kterým, jak Connell (2005) říká, je neustálý konflikt všech typů maskulinit.

Seriál *My Little Pony* však maskulinitu založenou na snaze získání moci a konfliktu neobsahuje a pokud ano, tak jako negativní prvek, nad kterým musí hlavní hrdinové zvítězit. I když, jak říkají Valiente a Rasmusson (2015), v seriálu existuje jistá hierarchie v roli princezen, které se zdají být postaveny nad ostatními poníky, tato hierarchie není viděna jako nástroj moci. Princezny jsou vyobrazeny spíše jako ochránkyně a jejich role nejsou nijak adresovány, nebo zpochybňovány. Samotné postavení a umístění charakterů také silně nabourává genderové role a maskulinitu jako takovou, vzhledem k obsazení všech hlavních a drtivé většiny sekundárních charakterů (Valiente & Ramusson 2015).

Na základě těchto poznatků je tedy jisté, že maskulinita, stejně jako genderové role obsahují jistý diskurs, který je uznáván společností a vymezení proti němu lze považovat za deviaci. Za těchto předpokladů je důležité nejprve zjistit, zdali se liší identita jedinců uvnitř brony komunity a co vstup do této komunity obnáší. Je tedy třeba vymežit, či po vstupu dochází ke změně a odchýlení od veřejně uznávané formy maskulinity a norem. Další důležitou otázkou je, zdali jedinci uvnitř komunity, za předpokladu porušení těchto norem, pociťují určitou míru tlaku, ze strany většinové společnosti, či nikoliv a v jaké formě se tento tlak projevuje. Samotné pocity členů na existenci tohoto tlaku se však mohou také lišit a to právě vzhledem k ovlivnění, které příslušnost může přinášet. Poslední část se tedy bude zaměřovat na porovnání názorů členů s názory většinové společnosti.

3 Empirická část – přípravná fáze

3.1 Výzkumný problém a cíl výzkumu

Teoretická východiska indikují, že samotný seriál odporuje, nebo až stojí proti tradičním genderovým rolím dnešní společnosti, a proto jsem následující část práce rozdělil do dvou sub-částí:

V První části se zaměřuji na samotné členy brony komunity, jakožto na samo-organizující se seskupení lidí, kteří sdílejí stejný zájem (tímto zájmem zde myslím samotné sledování MLP:FIM). Vzhledem k mnoha možnostem a postojům vůči členství v komunitě, které není přímo definováno, jsem se rozhodl respondenty vybírat na základě dvou požadavků: aktivním sledování seriálu MLP:FIM a aktivním zapojování se do komunity, čímž míním komunikaci s ostatními členy a participaci na událostech (alespoň jedenkrát za dva měsíce). V této části se snažím zjistit a porozumět co pro dané jedince znamená být součástí této komunity, jak se do ní zapojují a zdali tyto aktivity nějakým způsobem ovlivňují jejich osobní život, tedy i jejich osobní identitu.

Tyto poznatky budu poté porovnávat a předpokládám stavět proti tradičním genderovým rolím, stereotypům a hegemonní maskulinitě, tak jak jsem

je nadefinoval v teoretické části. Jde zde tedy hlavně o vymezení rozdílů mezi členy a nečleny komunity a jejich projevy.

Část druhá se poté zaměřuje na problémy a stigmatizaci, která z tohoto postoje může vzejít. Snahou bude tedy zjistit, zdali a jakým způsobem je tato konkrétní identita vystavena nátlaku z okolí, jak tento nátlak vnímají a jestli ho také nějakým určitým způsobem řeší.

V druhé části budu používat nejen výpovědi členů komunity, ale také výpovědi respondentů mimo ni. Respondenty do této skupiny vybírám na základě splnění jednoho ze dvou požadavků: určitá míra znalosti, tedy představa o existenci a setkání se s některým z aspektů komunity (ať již fyzicky, nebo v podobě médií), nebo přímé setkání a vlastní zkušenost s někým, kdo se jako člen komunity identifikuje. V této oblasti se zaměřuji na zjištění dosavadních zkušeností s bronies a názoru na tento fenomén. Cílem je zjistit zdali mnou v teoretické části nadefinované aspekty stigmatizace platí i v reálném prostředí a do jaké míry korelují s výpověďmi a osobními zkušenosti samotných členů komunity.

3.2 Témata a očekávání

Jako hlavní a nejrozsáhlejší část polo strukturovaných rozhovorů bylo zjišťování samotné struktury a vazeb, existujících uvnitř komunity. Z dříve provedených studií, stejně jako ze seriálu vyplývá, že jedinci uvnitř této komunity by měli být deviantní vůči normativní maskulinitě a samotnému konceptu hegemonní maskulinity. Zjištěním těchto stěžejních rozdílů lze poté vysvětlovat ostatní témata a cíle, které jsem stanovil.

I když se komunita zdá velice inkluzivní, stále však existují rizika existence určitých bariér pro vstup, které mohly vzniknout v reakci na dříve zmiňovanou kritiku, ze strany většinové společnosti. Proces vstupu a začlenění se tedy stal dalším důležitým předmětem výzkumu, vzhledem k jeho výpovědní hodnotě, která může podpořit, či nabourat právě přátelskou a otevřenou formu, kterou předpokládám, bude komunita mít.

Samotná kritika ze strany společnosti může však také přinášet i pozitivní faktory, jako například posílení vnitřní integrity komunity jako takové. Z tohoto důvodu se dalším předmětem výzkumu stává nejen forma, ale také percepce kritik a reakcí společnosti, samotnými členy. Forma kritik by měla být, předpokládám podobná, až identická k těm, které jsem dříve v teorii zmiňoval. Měla by se tedy zaměřovat na otázku dospělosti a u mužů poté na samotou otázku „správného“ mužství.

Vzhledem k citlivosti tématu a samotné definici kvalitativního výzkumu, jakožto způsobu získávání informací od osoby, v jejímž přirozeném prostředí nebo v prostředí, kde se daná osoba cítí příjemně, který umožňuje hloubkový vhled (Struass, Corbinová 1999), jsem volbu místa i času provedení rozhovoru ponechal plně na rozhodnutí daného respondenta. Rozhovory tak probíhaly při předem domluveném setkání s respondenty, kde většina rozhovorů tak byla pořizena v kavárně, či podobném zařízení, v okolí bydliště respondenta. Menší množství rozhovorů poté proběhlo přímo v respondentově domově.

3.3 Výzkumný soubor

Výzkum byl zaměřen na ženské i mužské respondenty v produktivním věku, tedy ve věku od patnácti do čtyřiašedesáti let. Tento věkový výběr jsem zvolil z důvodu do jisté míry rozptýlené populace fanoušků MLP:FIM, právě v rámci věkových kategorií. Další značná část se pohybuje také v dřívějším věku, tuto část však nelze brát jako respondenty vzhledem k předpokladům vyšší tolerance na základě věku, který je bližší kategorii, na kterou je seriál směřován.

Pro první skupinu respondentů jsem nejprve zvolil jako metodu výběru snowball sampling. Vzhledem k mé aktivitě v komunitě bylo hlavním cílem při výběru respondentů nalézt jedince, kteří se mnou ještě nebyli v kontaktu a nemohli tedy ovlivnit výsledky subjektivním názorem vzhledem k mé osobě. Této části výzkumu se zúčastnilo celkem šest respondentů (dvě ženy a čtyři muži) s rozdílným stupněm zapojení do komunity, což předpokládám, zajistí

rozsáhlý záběr a pomůže tak odkrýt většinu (ideálně všechny) aspekty této komunity.

Druhá skupina, tedy lidé mimo komunitu, kteří o ní mají povědomí, nebo znají někoho z ní, byla vybrána způsobem, který si dovoluji nazvat „friendship sampling⁹“. Zde jsem využil své znalosti značného počtu jedinců, patřících a identifikujících se jako bronies a od nich jsem získal kontakty na jejich známé, kteří do komunity nepatří, ale mají o ní představu a již se s ní někdy setkali. Tito respondenti byli kontaktováni přímo mnou a získání kontaktu na ně jim zůstalo utajeno. Zde se do výzkumu zapojilo pět respondentů (všichni muži).

3.4 Výzkumná data a otázky

Samotný sběr výzkumných dat probíhal nejčastěji v lokalitě výběru respondentů, a to v rámci České republiky. Některé z rozhovorů (převážně u respondentů mimo komunitu) bylo třeba ještě vytvořit, nebo doplnit za pomoci internetových komunikačních programů, či sociálních sítí (skype, discord, nebo v nedostatku, či neochotě sdělování informací mluvenou formou facebook).

Rozhovory s respondenty probíhaly z velké části bez problémů. Délku rozhovorů jsem si stanovil na dvacet minut, až hodinu v rámci bronies, zatímco kratší, deseti až dvacetiminutové, byly rozhovory s jedinci mimo komunitu. Přístup bronies byl velice pozitivní. Všichni aktivně spolupracovali, byli ochotní, své odpovědi rozvíjeli, doplňovali příběhy a odpovídali někdy až příliš rozvinutě. Na druhou stranu lidé, kteří komunitu pouze znali, ale nebyli jejími členy, měli tendence častěji odpovídat pouze v krátkých větách, nerozvíjeli své odpovědi a v některých případech bylo třeba pokládat větší množství otázek, než dospěli k odpovědi. Hlavně tyto problémy mne poté přivedly na cestu rozhovorů přes internet, kde se většina i těchto respondentů rozpovídala. Rozhovory, které odpovídaly stanovenému času, byly ponechány ve formě, ve které byly sebrány,

---

⁹ Výběr respondentů za pomoci jejich známých, kteří nejsou do výzkumu zapojeni, ale mají přehled o tématu a jsou schopni ho využít pro identifikaci těchto vhodných jedinců.

zatímco rozhovory pořizené s nižším časovým rozsahem, či nízkou kooperací respondenta, byly poté obohaceny o jejich internetovou verzi.

Na každý rozhovor jsem měl připravené tématické okruhy otázek (viz. Příloha č.1) a stanovenou osnovu, pomocí které jsem usměřňoval rozhovor tak, aby se neodchýlil od tématu. Tyto otázky jsem dle odpovědí respondenta do jisté míry upravoval tak, aby rozhovor měl návaznost.

4 Analýza dat

K vysvětlení a objasnění významu sebraných dat používám metody otevřeného kódování. Vyhledávám tedy klíčové okruhy témat, které se týkají postojů a názorů respondentů na brony komunitu, konstrukci maskulinity a identity v ní. Z dat se mi podařilo identifikovat tyto oblasti:

- 1) Kdo je vlastně brony?
- 2) Maskulinita přátelství
- 3) Názory společnosti – heteronormativní předpoklady

4.1 Kdo je vlastně brony?

4.1.1 Připojování

Základní otázkou v rámci výzkumu je zdali již samotný proces připojení do komunity ovlivňuje postoje a identitu daných jedinců a jakým způsobem. Pro vyložení této otázky jsem se zaměřil na události, které se s procesem připojování spojují a jak samotný proces probíhá. Z odpovědí respondentů lze identifikovat dva hlavní zdroje, které připojení ovlivňují. Oba tyto zdroje pocházejí ze samotné komunity, která takto přímo, i když možná neuvědoměle nabírá stále další členy a rozrůstá se.

Prvním podnětem, který může vést k připojení, jsou stávající členi komunity, v tomto procesu stojící v roli kamaráda, či známého osoby. Těmto osobám je samotný seriál doporučen právě zmiňovaným kamarádem. K doporučení může dojít pouze ze známosti, nebo se může vztahovat k momentální situaci, ve které se daná osoba nachází. Jak jsem již zmiňoval také v teoretické části, seriál vzhledem k jeho všeobecnému pozitivnímu přístupu

může vyvolávat pozitivní emoce a nabízet únik z reality. I tento faktor poté může hrát roli v důvodech, ze kterých byl známému doporučen. Tento proces detailně popisuje, po položení otázky: *A co vás vlastně přivedlo k té komunitě?*

(Chrysalis): „Eeeh. Kamarád. Já jsem měl v té době nějaký problémy, prostě psychický já jsem normálně vyšinutej, ale měl jsem psychický prostě problémy, depky, známe to. Ale prostě kámoš mě... no já jsem hodně pořádal lanky u sebe doma a on prostě viděl, že na tom nejsem dobře a ukázal mi prostě poníky no. Pustil mi díl poníků a úplně prostě hele koukni na to, to by ti mohlo zvednout náladu jsou tam dobrý kecy jsou tam dobrý vtipy. Jo tak prostě jako jsem si sednul, mi to pustil, koukli jsme 2, 3 díly mezitím jsme zapařili nějaký hry a mě to nějak prostě vrtalo hlavou no tak jsem si to začal hledat že jo. Začal jsem koukat na díly, začal jsem prostě jakoby zjišťovat, že tam začíná bejt komunita. Pak jsem prostě koukal na seriál na a začla střední pro mě a vlastně zjistil jsem si že je komunita v Praze, že jsou srazy úterý a pátek, zašel jsem na první sraz, kde jsem se seznámil asi se třema lidma. No kecali jsme, sranda byla a pak jsem se tomu začal věnovat nějak víc.“

Jako druhý podnět se často objevuje setkání se samotnými fanworky¹⁰, které se k seriálu vztahují. Ať již se jedná o vlastní obrázky, animace, nebo i příběhy (které mohou být cíleny i čistě na dospělou část populace) napsané na základě seriálu, všechna tato tvorba nejen naplňuje komunitu samotnou, ale také pomáhá při získávání dalších členů. Právě na základě setkání s touto tvorbou (za předpokladu, že se tato tvorba dotyčnému líbí) vzniká podnět pro vyhledávání více informací a tvorby další. Jak jeden z respondentů (Papouch) popisuje, s touto formou tvorby se lze setkat nejen uvnitř uzavřených skupin, či stránek, ale také na sociálních médiích, kterým je například facebook.

(Papouch): „To jsem se dostal určitě z vlastní vůle, dokonce mi to ani nikdo nedoporučoval a to jediný co a já si myslím že minimálně z toho, co jsem se tak jako bavil s těma lidma co znám z komunity, tak třeba hodně lidí začalo s tou Smusovou partou. Vlastně tady ty Smusovy klipy, ty jsem viděl jako první a řek jsem si, ty jo to je dobrý. Docela takový zábavný i. A když si

---

¹⁰ Obsah/práce produkovaná jednotlivými, nebo skupinou fanoušků, vztahující se a cílená na fanoušky určité věci

potom řekneš dobře a z čeho to vycházelo tadyta věc. A pak se na to podíváš a řekneš si, ha to je hezký, to bych mohl vidět celý. Takže takhle no, takhle jsem začínal. Začal jsem s tím, že jsem na facebooku narazil na nějaký zábavný video a pak jsem se podíval vlastně na seriál, ze kterého vychází. To je celý.“

Pouze jediná respondentka (Maud) uvedla, že seriál začala sledovat bez předchozí zkušenosti s komunitou a z vlastních důvodů, které lze identifikovat jako dřívější sledování podobných seriálů. Několik ostatních respondentů sice uvádí, že se k seriálu dostali z jejich vlastní vůle, ale základní informace a povědomí stále vychází z jednoho z dříve zmíněných podnětů.

(Maud Pie): “Seriál asi v rámci toho že, myslím si že to vyšlo nejprv v televizi, ja som najskor shledávala že to nebudem pozerat’, že je to prostě jako rozprávka, že je to pro male děti, ale vzhľadom k tomu, že už teňkor jsem pozeravala nějaké ty rozprávky už jako starší a tak, tak jsem se už pustila aj do tohoto.“

Způsoby setkání se a prvních podnětů k získání povědomí o existenci jak seriálu samotného, tak určité skupiny lidí, která se o něj zajímá, se u respondentů liší, ovšem proces po získání těchto podnětů se zdá být přímočarý. Základním stavebním kamenem, ze kterého se vychází, je samotné zhlédnutí seriálu. Po seriálu postupně přichází i aktivity spojené se zapojením a participací v komunitě jako takové. Mezi tyto aktivity lze zařadit sledování a tvorbu fanworků, jejich šíření a publikování v rámci komunity, nebo jen komunikace a účast na srazech s ostatními bronies. V rámci české republiky existuje také internetové fórum¹¹, kde se právě tyto fanworky, konverzační skupiny a domluvy o uskutečnění srazů odehrávají. Avšak i když se zdá, že všichni respondenti jsou si vědomi toho, že do určité míry přispívají do samotné komunity, ať již fanworky, nebo vyjadřováním názorů a participací v konverzacích, nebo na srazech, ne všichni se považují za součást celku, tedy komunity jako takové.

---

¹¹ <https://bronies.cz/>

4.1.2 Přijetí a uvědomění

Jak vyplývá z rozhovorů a jak i jeden z respondentů (Chrysalis) přímo zmiňuje, nejen komunita, ale všichni sledovatelé a fanoušci seriálu MLP:FIM jsou rozvrstvení do spousty kategorií.

(Chrysalis): „Ono to je otázka jak se to bere. Do jaký komunity jo? Protože komunita těch poníků to je takový to tvrdý jádro. Prostě takový to tvrdý jádro, který prostě ty maj trošku striktnější podmínky na mě. A pak jsou takový ty lidi, který to zajímá, snaží se tam dostat a pak jsou jenom lidi, který prostě se o poníky zajímaj a je to jejich součást života. Maj třeba plyšáky, maj prostě blind bagy, ale vyloženě nejsou v tý komunitě, ale považujou se za broníky. Je to hodně rozvrstvený.“

Existují jedinci, kteří se silně hlásí ke komunitě, aktivně chodí na srazy a zapojují se do většiny akcí i konverzací, ale na druhé straně potom stojí ti, kteří se sice považují za fanoušky seriálu, přispívají do komunity, ale za její součást se již nepovažují, ať již je to z důvodu participace v ostatních fandomech, nebo jen z pocitu malé účasti oproti ostatním. Pokud se poté jedná o vlastní požadavky vůči ostatním v otázce přijetí, či definici co je tedy třeba udělat a jak by měl člen komunity vypadat, všichni respondenti se shodují, že žádné požadavky neexistují. Jediné náznaky pravidel, která se musí dodržovat, jsou úzce spojeny se seriálem samotným. Je patrné přijetí ideologie přátelství, jakožto nějaké hlavní doktríny, díky které je komunita otevřená k přibírání nových členů téměř bez problémů. Potřeby jsou brány ve smyslu přátelství a to tak, že jedinci, kteří chtějí přináležet a zapojovat se do událostí by měli dodržovat omezení negativního přístupu vůči ostatním. Další věcí je také předpoklad znalosti seriálu jako takového a schopnosti mluvit o něm.

Zdá se tedy, že samotná definice jedince je velice subjektivní a svou přináležitost k ostatním i úroveň zapojování potřebnou pro to, aby se mohli identifikovat jako součást komunity má každý nastavenou podle sebe. Avšak stejně jako v seriálu, přátelství je jedna věc, na jejíž podpoře se všichni shodují.

4.2 Maskulinita přátelství

My Little pony: Friendship is magic, v překladu Můj malý pony: přátelství je magické zde platí více než cokoliv jiného. Podíváme-li se na ostatní, jiné druhy fandomů, dá se lze vypořádat, že i když jsou pojeni jednou věcí, kterou všichni uznávají, stále se v jejich řadách vyskytují spory a panuje jistý odstup. Tento přístup je v rámci bronies značným způsobem potlačen a zredukován. Inkluzivní formát, ke kterému jsou bronies vedeni na základě seriálu, napomáhá nejen akceptování nových členů, ale také určitému udržování vztahů uvnitř komunity samotné. Toto tvrzení se samozřejmě netýká naprosto všech členů, protože jak říká Wrench:

(Wrench): „Prostě žádná skupina není blbuvzdorná a i tady najdeš idioty, což možná já můžu být jeden z nich, ale sám jsem viděl už takovéhle případy a jeden z nich byl tak toxic, že se to nedalo poslouchat ani 5 minut.“

I přes tyto občasné konflikty a nepochopení hodnotí respondenti komunitu pozitivně. Její členové mají díky sledování seriálu nejen zdánlivě lepší vztahy a toleranci, ale také jsou schopni pomoci ostatním členům s různými druhy problémů, které řeší právě podobně jako poníci. Pro porovnání lze použít výpověď jedné z respondentek (Pinkie)

(Pinkie Pie): „To byla ta, že jsem byla na festivalu fantazie a byla jsem tam na karaoke. A já jsem chtěla si zazpívat písničku, protože já ráda zpívám. A prostě vim, že na mě byla řada já jsem se otočila na bráchu a řekla jsem, že tam nechci, že jsem strašně shy. A v tom momentě mě prostě celá ta skupina lidí která tam byla vyhyovala ať tam prostě jdu a něco tam udělám, což je věc, kterou jsem vlastně vůbec nečekala, že ta komunita udělá.“

Respondentku v této situaci lze přirovnat k Fluttershy, plachému poníkovi ze seriálu, kde se potýká s podobnými problémy, zatímco bronies zde lze zaměnit za jejích pět kamarádek, které jsou schopné jí dodat sebevědomí, nebo jakýmkoliv způsobem problém vyřešit. Je tedy vidět, že takzvané „Friendship lessons“¹², které se v seriálu stále objevují a které také Miller (2018) a Robertson (2013) považují jako jeden z hlavních faktorů, kvůli kterým se na seriál většina bronies

---

¹² Lekce přátelství

dívá, mohou být těmito jedinci převzaty a poté použity v reálném životě pro pomoc při podobných situacích. Dle mého mínění pokud by se jednalo o jiný typ skupiny, mohlo by dojít pouze k souhlasu s odpovědí respondentky, namísto pomoci, kterou ji tato komunita poskytla. Zdá se tedy, že členové nepřebírají pouze hlavní myšlenku přátelství, ale také poučení, které samotný seriál dává. A i když jsou tato poučení často mířena na mladší populaci, je dle mého názoru téměř jisté, že mohou být prospěšné pro lidi jakéhokoliv věku. To, že se s nimi bronies dále ztotožňují, vede k lepší atmosféře a soužití právě uvnitř jejich komunity.

Někteří respondenti dále také souhlasí s tím, že je důležité a pozitivní to, že seriál má tak vysokou sledovanost právě dospělými jedinci. Jako důvod poté uvádějí, podobně jako Valiente & Rasmusson (2015), právě poučení o přátelství a určité nabourávání stávajících genderových rolí ve společnosti. Genderové role a předsudky jsou právě jedny z věcí, které v komunitě jako takové nejsou téměř zastoupeny. To umožňuje vyjádření svých názorů, projevů, nebo u některých druhů osob i určitý coming-out.

4.2.1 Hegebronní maskulinita, jako stav změny identity

Přátelství a tolerance se tedy procesy sledování seriálu a přináležení ke komunitě ve značné míře zvyšuje. Tyto charakteristiky nejsou viděny jako požadavky, či nároky, ale značná část bronies se jimi alespoň do nějaké míry řídí. Dále se zdá, že právě přátelství je základní stavební kámen celého systému, vzhledem k výpovědím, které někteří dotazovaní, poskytli. I některé přináležitosti do ostatních skupin, nebo většina osobních znaků je ignorována ve prospěch soužití a přátelství. Nedochází samozřejmě k úplnému odosobnění, ale spíše k ignoraci negativních věcí, což neguje tvorbu předsudků a umožňuje lepší funkci komunity, v rámci mezilidských vztahů. Hlavní myšlenkou, kterou tedy seriál i komunita představuje se, stává přátelství a na jeho základě právě tolerance a absence odsuzování jednotlivců, na základě jiných (než bronie) forem identit a rolí, do kterých vstupují.

(Chrysalis): „Je to hodně tolerantní komunita, pokud člověk s tím problémem vyloženě jakoby neútočí na ty ostatní členy, tak ta skupina je hodně tolerantní jo. Prostě ať už to jsou rozdílný názory jo, třeba to jsem viděl poprví, že třeba v poníkovský komunitě si prostě vedle sebe dokáže sednout nácek a antifach a dát si spolu pivo a spojují je jenom ty poníci.“

Zdá se, že to co hegemonní maskulinita představuje pro maskulinity ostatní, tedy ideál genderového obrazu muže, který stojí nad maskulinitami ostatními (Connell, 2005), zde zaujímá právě přátelství. Přátelství samotné stojí na vrcholu hierarchie, zatímco všechny ostatní druhy maskulinit, které přicházejí odjinud, fungují spíše podřadně. Z přátelství se tak stává, i když možná nevědomě, novou normou, na základě které se buduje. Dalo by se tedy říci, že přátelství si samo v komunitě nachází dominantní postavení tím, že se mu podřizuje a opomíjí většina ostatních typů maskulinit, či identit. Dalo by se tedy říci, že i když seriál i komunita propagují lásku a toleranci, čímž by měli narušovat a vymezovat se oproti hierarchii maskulinit, založené na dominanci, stále se zdá, že tato hierarchie funguje, i když ve změněné formě. Myšlenka přátelství jako taková nikdy o moc ani dominanci neusilovala, ale tím, že se vyskytuje v tomto prostředí a je brána jako za hlavní kvalitu, se do této pozice stále do jisté míry dostává. Samozřejmě není toto přátelství komunitou přímo vynucováno, ale již připojení do ní znamená u jedince jistou formu souhlasu se seriálem a tedy i s přátelství a tímto systémem.

Největší míra tohoto konceptu se projevuje právě uvnitř komunity, kde jsou, i když možná nevědomě, tyto předpoklady sdíleny.

(Chrysalis): „Mam tam hodně kamarádů a hlavně prostě to jsou lidi který to jsem zažil na vlastní kůži osobně, třeba my jsme se znali dvakrát, třikrát ze srazů jo? A třeba teď tady jednu kamarádku konkrétně tak já jsem jí viděl dvakrát na conu a teď mi napsala jestli by třeba, že schání bydlení. Takže já tu holku skoro neznám, znám jí jenom tady od poníků a prostě nemám problém aby u mě bydlela. Teď u mě bydlí. Takovýhle zaměření ty lidi prostě spojí.“

Je tedy vidět, že na přátelství je celá komunita vybudovaná a dle výpovědí respondentů právě otevřenost a tolerance skupiny umožňuje přijetí členů, kteří

mohou mít vlastnosti, jež by široká společnost mohla odsoudit a vytvářet si proti nim tak předsudky. Právě vysoká koncentrace těchto individuí mezi bronies může být dalším podnětem a krokem k předcházení právě předsudkům a stereotypům. Za předpokladu, že jsou jedinci v této skupině ochotni je přijmout, dostanou tak i možnost je poznat a zjistit jací opravdu jsou, což může ještě více posilovat otevřenost nejen uvnitř komunity, ale také v osobním životě jedinců. Tento způsob otevřenosti dosahuje někdy až takových rozměrů, že je poté možné vytvářet i vztahy mezi tábory, které se mimo brony komunitu považují za jasné nepřátele.

4.3 Názory společnosti – heteronormativní předpoklady

V rámci pohledu společnosti na samotné bronies, jako jedince sledující MLP:FIM odpověděli všichni respondenti z výzkumného vzorku bronies negativně. Hlavním argumentem byly stereotypy, které jsem dříve zmiňoval v teorii a kterým tito jedinci neodpovídají. V tomto případě se tedy jedná o ideál maskulinity, ke kterému myšlenka sledování seriálu zaměřeného původně na děti neseďí. Tato deviace vyvolává nejistotu, z jakých důvodů jedinci seriál sledují. Na základě toho jsou společnostmi ukládány předsudky a labely (například homosexuál, pedofil), které mohou poté vyústit až v sankce. To může být důvod, který vede spíše ke skrývání své identity jako někoho, kdo se právě o poníky zajímá.

Z této strany panuje předsudek, že není důvod svou identitu sdílet s ostatními jedinci, kteří nepatří do komunity, protože budou právě ovlivněny dříve zmiňovanými stereotypy a jedince po procesu coming outu odsoudí. Je však nutno podotknout, že tento coming out je v dnešní době mnohem bezpečnější, než dříve. Vyšší bezpečnost lze přisuzovat tvorbě nových, jiných komunit, které v době vzniku bronies neexistovaly a podstatnému posunu v oblasti genderových studií (zvláště v oblasti informovanosti populace). Dříve být brony znamenalo v očích některých lidí téměř zločin, vzhledem ke spojení pedofilie se sledováním tohoto seriálu, zatímco v dnešní době, jak vyplývá i z odpovědí druhé skupiny respondentů, je přínáležitost do této skupiny

považována spíše jako určitá forma úchytky, nebo nedospělosti, které jsou spojovány například i se zájmem o komiksy.

4.3.1 Dvě identity?

Právě z důvodu strachu z ponížení, stereotypizace, či odmítnutí ze strany společnosti je pro bronies často těžké vyrukovat s informací o tom kdo jsou a co je zajímavá. Díky tomu se vytvářejí dva rozdílné přístupy k lidem, kteří tuto informaci nevědí a k ostatním členům komunity.

Většina bronies v rámci jejich komunity je velice vstřícná, otevřená a funguje v rámci hesla „love and tolerate“. Zatímco tento stav převládá v komunitě, respondenti (známí) mimo ní žádnou změnu v chování nepopisují. Jejich výpovědi předpokládají, že k nějaké změně, připojením do komunity, sice může dojít, ale zároveň zde existuje předpoklad, že tato změna proběhne pouze v rámci té dané komunity a nebude se promítat do jejich běžného života. Bronies se zdá jsou vidět a pracují tedy v rámci dvou rozdílných identit. Jednou z nich je otevřený a tolerující poník, založený na principu přátelství, zatímco druhá je vnímána jako obyčejný člověk, který má pouze určitou úchytku. Otevřenost a viditelnost komunity jako takové tak jde do pozadí a společnost ji vidí pouze jako určitou součást, či fázi jedince, kterou momentálně prochází. Ovšem poníci a samotná identita jako součást skupiny má pro množství bronies mnohem větší význam a někteří z nich musí tak balancovat mezi identitou člověka ze společnosti a „poníka ze stáda“.

4.3.2 Viditelnost

Dalším problémem, který členové bronies popisují v kontextu názorů společnosti je viditelnost komunity. Lidé podle nich dostávají informace pouze z nejviditelnějších zdrojů a viditelný často neznamená reprezentativní. Bronies byli již od vytvoření vnímáni jako podivní a společnost nevěděla co od nich čekat. Na základě genderových stereotypů však nebylo bezpečné vyjádřit svoji příslušnost bez obav ze sankcí, ze strany společnosti. Na povrch tak vyvstávaly

pouze obrazy z médií a akce jedinců, nebojících se vystoupit, které byly stereotypy právě ještě více odsuzovány.

V dnešní době se zdá informovanost společnosti o tomto fenoménu býti stále nízká a to právě díky tomu, jak se na něj nahlíží. Většina lidí vnímá bronies jako jedince, kteří procházejí určitou fází života a ze které je třeba vyrůst. Přístup je sice otevřenější a sledování seriálu je viděno jako volba daného jedince. Nejde tedy již o něco špatného, jako spíše něco podivného, co lidé nejsou schopni pochopit. Předsudky sice stále nevymizely, ale nejsou tolik početné. Jediné s čím respondenti sdělili, že by mohli mít problém, byla míra vyjadřování této příslušnosti. Většinu lidí toto téma nezajímá a tak, pokud by ho s nimi chtěl někdo více řešit, mohlo by docházet ke střetu.

(Lukášek): „Tak jako ... zjistil jsem, že ve světě je spousta divných lidí, se spoustou divnýma zájmama takže. A jak já dělám s lidma, takže každé druhé je divnej, takže myslím že to ani tak divný by nebylo, kdyby to nebylo, kdyby jejich zájem nebyl malí poníci no. Ale pokud neovlivňují jiný lidi, nepochodují já nevím na náměstí s poníkama, tak asi to. Nevím já tu komunitu neznám moc, takže mě nic neudělali, takže jsem takovej neutrální no.“

Odpovědi respondentů uvnitř komunity sdílejí názor o tom, že není důvod sdílet toto téma s ostatními, právě na základě jejich nezájmu. Navíc ti, kteří vnímají pohled společnosti, stále negativně upozorňují na to, že i kdyby byla snaha vysvětlit význam seriálu a komunity jako takové, společnost jej nepochopí a odsoudí. V rámci viditelnosti tedy není společnost téměř vůbec zasvěcená a charakteristiky člena komunity jsou stále zakládány na předsudcích a úsudku bez znalosti.

(Wrench): „Ono to lidi okolo spíš nezajímá. A co se týče tvých nějakých kamarádů mimo komunitu, tak u těch hrozí, že si z tebe budou dělat srandu, nebo pokud to nejsou úplně kamarádi, tak ti to možná dají sežrat.“

Z těchto postřehů tedy vyplývá, že pro členy komunity bronies je v rámci přežití a nekonfliktnosti ve společnosti stále výhodnější svou příslušnost k této komunitě nedávat najevo. Šance setkání se s dalším fanouškem seriálu a tak i tvorby nového kamaráda se zdají být převýšeny

obavami ze stigmatizace, která pochází právě z předsudků a stereotypů, které v dnešní společnosti, vůči bronies přetrvávají.

5 Závěr

Sebraná data indikují, že přátelství je opravdu magické. Tedy, že i díky spojení zálib, které lze definovat jako deviantní, je možné vytvořit uskupení lidí, které je schopné dosáhnout toho, čeho většina společnosti schopná není. Myšlenka přátelství, která u bronies dominuje téměř nade vším, je schopna spojit i jedince, kteří by za normálních okolností byli nepřátelé. Jako hlavní faktor, který dovoluje přístup tohoto typu, se sice zdá být přátelství, ale dle mého názoru, i když se jeví jako dominantní praktika, je přátelství pouze prostředník. Hlavním faktorem se zde stává otevřenost, tolerance a vůle komunikace, které z přátelství vycházejí. Pomocí právě otevřenosti je bronie komunita schopná přijmout různé členy a navázat s nimi komunikaci, nehledě na jejich úchylných, či přesvědčení. A toto poznání vede i k budoucí akceptaci daných jedinců a redukuje předsudky i stereotypy. Dle mého názoru, tohoto přístupu lze využít i mimo komunitu samotnou a snížit tak předsudky i v tomto větším rámci. I samotné poslání, které si jak poníci, tak i bronies dávají je často rozšiřovat magii přátelství. Samozřejmě ne každý je ochoten dívat se na seriál, ale při jeho absenci je možné, že určití jedinci se mohou podobnou cestou zbavit předsudků a vytvořit tak otevřenější společnost.

Pokud se jedná o komunitu jako takovou, nesetkal jsem se během rozhovorů s jedinou kritikou, na ní směřovanou a všichni jedinci přistupovali k rozhovorům pozitivně. Je tedy vidět, že jejich nová forma maskulinity a přístupu je pozitivní nejen mezi nimi, ale také vůči ostatním členům společnosti. I jejich vymezení oproti uznávaným formám maskulinity a jejich následnou kritiku hodnotí pozitivně a sledování MLP:FIM stejně jako vstup do komunity samotné hodnotí pozitivně. Tímto procesem se tedy vytvořila skupina, která je schopná a ochotná přijmout téměř kohokoliv, ale z pohledu dnešní společnosti je hodnocena jako něco neobvyklého, či divného a je nucena žít a

řešit své problémy spíše stranou od většinové společnosti. Vzhledem k tomuto stavu, se tak bronies stali pro jedince vně komunity značně neprůhlední, což vede k potřebě kategorizovat, z důvodu strachu z neznáma, a jako jedna z prvních nabídek se jeví právě onen stereotyp jedince, jdoucího proti tradičním hodnotám a normám, tedy obrázek devianta.

I když v dnešní době již nejsou předsudky tak drastické, jako dříve, stále existují a nedovolují této otevřené a přátelské komunitě plně a neohroženě vystoupit na světlo světa. Mým závěrem tedy je, že bronies jsou sice deviantní vůči tradičním a společností uznávaným normám, avšak tato deviace jim umožnila vytvořit velice pozitivně laděnou komunitu, která zůstává nepochopená z důvodu dezinformovanosti. Hlavním krokem k vyřešení tohoto problému by tedy mohlo být poskytnutí většího náhledu do procesů, které se mezi bronies odehrávají. I když je jejich identita založená na jiných prioritách, zdá se, že jejich sledování MLP:FIM a aktivity v rámci komunity, jsou v otázce budování sociálních vztahů převážně pozitivní.

6 Seznam literatury:

Butler, J. 1990. *Gender trouble: feminism and the subversion of identity*. New York: Routledge.

Connell, R.W. 2005. *Masculinities*. 2nd Edition. University of California Press.

Connell, R. W., James W. Messerschmidt. 2005 „Hegemonic Masculinity: Rethinking the Concept.” *Gender and Society* 19 (6), 829–859.

Fárová, Nina. 2015. „Muži učitelé v mateřských školách – konstrukce maskulinity ve feminizovaném prostředí.“ *Gender, rovné příležitosti, výzkum* 16 (1): 46-56.

Filipowicz Marcin. 2015. „Literární prostory otcovství.“ *Gender, rovné příležitosti, výzkum* 16 (1): 6-12.

Foucault, M. 1990. *The History of Sexuality Volume 1: An Introduction*. New York: Vintage Books.

Lambert, M. 2013. „The Internet is magic: Exploring the wonderful world of My Little Ponyfandom in bronies.“ *Grantland*. (online) (cit. 3. 2. 2019). Dostupné z: <http://grantland.com/hollywood-prospectus/the-internet-is-magic-exploring-the-wonderful-world-of-my-little-ponyfandom-in-bronies>

Leeder, E. J. 2004. *The family in global perspective: A gendered journey*. Thousand Oaks: Sage Publications.

Miller, Samuel. 2018. „Rebooting Ponies and Men: Discordant Masculinity and the Brony Fandom.“ *Journal of Men's Studies* 26(3): 327-345.

Oakleyová, Ann. 2000. *Pohlaví, gender a společnost*. Praha: portál.

Pascoe, C. J. 2012. *Dude, You're a Fag: Masculinity and Sexuality in High School*. Berkeley; Los Angeles; London: University of California Press.

Robertson, Delano. 2013. „Of ponies and men My Little Pony: Friendship is magic and the brony fandom.“ *International Journal of cultural studies* 17(1): 21-37.

Segal, Lynne. 1993. „Changing Men: Masculinities in Context.” *Theory and Society* 22(5): 625–641.

Stoller, R. 1968. *Sex and gender*. Science house.

Strauss, Corbinová, J. 1999. *Základy kvalitativního výzkumu. 1. vyd.* Brno: Podané ruce.

Šmídová, Iva. 2008. „Pečovatelská otcovství: zkušenost a genderové vztahy“ *IVRIS papers* (online) 8/01 (cit. 27. 11. 2018). Dostupné z: http://www.gender.fss.muni.cz/files/ivrisp001_smidova_pecovatelska_otcovstvi.pdf

Valiente, C., Rasmusson, X. 2015. „Bucking the stereotypes: My Little Ponyand challenges to traditional gender roles.“ *Journal of Psychological Issues in Organizational Cultures*, 5(1):88-97

Watercutter, A. 2011. „My Little Ponycorrals unlikely fanboys known as “bronies.”“ *Wired*. (online) (cit. 6. 2. 2019). Dostupné z: <http://www.wired.com/underwire/2011/06/bronies-my-little-ponys>

7 Résumé

My bachelor thesis focused mainly on the problem of stigmatization of bronies and my goal was to find where this phenomenon came from. Based on the literature I researched and my own experience, I connected this stigmatization to gender roles and masculinities, which I then widely explained in the theoretical part of my thesis.

Based upon those stereotypes I devised questions in the empirical part of my thesis and conducted semi-structured interviews with both members of the community and people outside of it.

From the gathered data is safe to say that my prediction of gender stereotypes, which do not go along with MLP:FIM, being the source of this stigmatization, was correct. Since bronies are not widely acknowledged and their community does not seem interesting for those, who do not like the TV show, with which it is associated, the community itself appears unknown to most. Due to this lack of knowledge, people often compare this community to traditional stereotypes and make conclusions based upon what they see.

However within the community itself, a new masculinity has developed, based upon the idea of friendship. This masculinity seems to serve as an ideal for the community. Thanks to this fact, friendship is seen as the best option, which allows for integration of many different individuals and absence of stereotypes and stigmatization within the community.

8 Přílohy

Příloha 1: Okruhy otázek:

Bronies

- 1) Jak jste se stal členem komunity? Co vás přivedlo k připojení?
- 2) Jakým způsobem definujete člena komunity? Kdo je podle vás bronie?
- 3) Jaké jsou potřeby a charakteristiky, které přichází při vstupu? Co je od členů vyžadováno?
- 4) Změnil se nějakým způsobem/liší se nějakým způsobem váš nynější život od toho, který jste měl dříve?
- 5) Změnil vstup do komunity, nebo sledování MLP:FIM váš osobní život (sociální prostor)
- 6) Změnilo se vaše vnímání požadavků společnosti vůči vám jako jedinci?
- 7) Vnímáte jinak genderové role/očekávání určitého chování od ostatních?
- 8) Jaký je podle vás názor společnosti na bronies?
- 9) Je v dnešní době podle vás bezpečné přiznat sledování MLP:FIM, nebo je lepší zůstat v utajení?
- 10) Jaký je váš názor z celkového hlediska otevřenosti vůči bronies/podobným komunitám?
- 11) Pozorujete nějaké vývojové trendy v rámci otevřenosti právě vůči těmto komunitám?

Známí

- 1) Jaký byl váš kontakt s bronies?
- 2) Co víte o komunitě jako 'takové/o fanoušcích MLP:FIM?
- 3) Myslíte si/akceptujete existenci tohoto fenoménu a této komunity jako něco normálního, či nikoliv?
- 4) Za předpokladu, že by vám nějaký dospělý jedinec sdělil, že se dívá na MLP:FIM, ovlivnilo by to váš názor na tuto osobu?
- 5) Myslíte si, že se bronies liší od ostatních členů společnosti?

6) Ovlivňuje podle vás sledování, nebo přináležení do komunity založené na MLP:FIM chování, či názory jedince?